

Friederike Mayröcker

hogyan nevezlek  
ha rád gondolk  
és nem vagy jelen:

erdei szamócám  
cukorgyíkom  
vígaszstancim  
selyempillóm  
aggályrémem  
Auréliám  
murvavirágom  
szenderfiam  
reggeli kezem  
megfeledkezőcském  
ablakkeresztm  
holdelrejtóm  
ezüstpálcám  
alkonyfényem  
napfonalam  
ormányos nyulam  
szarvasfejem  
nyúltappancsom  
lépcsőbékám  
fénykoszorúm

tavaszi tolvajom  
reszkető gebém  
ezüstcsigám  
tintatartóm  
seprürókám  
fadöntőgetóm  
rohamszökevényem  
medveápolóm  
fogmutatóm  
paripafülem  
práterbeli fám  
karikaszarvam  
majomzsebem  
télfordulóm  
articsókám  
éjem közepe  
visszaszámlálóm

(da capo!)

## A felszólítás

Életem:  
sztereoszkópban kis tájak  
kedélyes emberek  
tovavonuló állatok  
jólismert visszatérő színváltozások

hirtelen nevemen szólítanak  
s nem állok tovább a szélcsendes panorámában  
a tarkán csillámló képek között

hanem rémesen izzó kerékként  
legurulok egy meredélyen  
lerázva az összes tegnapi tabut és álmat  
idegen mozgalmas cél felé:

alternatíva nélkül  
de türelmetlen szívvel

## „the spirit of '76”

### 1

kilencedikén léptünk be az országba vasúti sínen.  
Az élet itt nagyon nehéz.

### 2

fát aprítottam, közben eltört a fejsze.  
Megszemléltem, összeszemléltem a könyveket meg mindent.  
Mindnyájan füstöltünk, ittunk.  
Fülvédő szélvész ellen.  
A szemgyeplő ugyanis megeresztve.  
A gyújtópont kifogva.  
A lovak kantártalanítva.  
A helyek bejárhatóak vagy bejárhatatlanok.  
Most ülünk a nagy asztaloknál, tanakodunk.  
Begörbített ujjú kezünk az asztalon.  
Kutatjuk, miképpen éljünk.

### 3

a későbbi viharok, a tar tavasz.  
Sziromtalan fák.  
Új nyelv – belé kell vetnünk magunkat.  
Kettéválasztottam egy függönnyel múzeumomat.  
Mégműveltünk két répa földet.

## 4

Platánok csúcsát levágtuk, planétákra hágtunk.  
 Ha bírtunk, írtunk, folyvást írtunk.  
 Egy emberöltővel ezelőtt még sokkal pocsékabb volt minden.

## 5

fél hétkor ki az ágyból.  
 Nagy asztaloknál ülünk tanakodva.  
 Csak részben szeretjük egymást.  
 Átláthatatlan viszonylatok.  
 Erdőkből zuhanó árnyak.  
 Átengedjük magunkat teljes égőáldozatként az új szellemnek.  
 Minden csupa öröm, gézbe pólyázva.  
 Miképpen élünk.  
 Megszoktam hogy a legtöbben nem akarnak végighallgatni engem.

## 6

Új élet sejlik fel előttünk!  
 Kezdjük felismerni helyzetünket.  
 A leírhatatlant leírjuk és kimondjuk a mondhatatlant.  
 Több nyelvvvel beszélünk.  
 Megdicsőítjük a természetet.

## 7

ezt ködösen helyesnek érzem.  
 Megdicsőített természet: lágy mint a hó!  
 Bárányfelhők fürtje, régebben halántékfürtök.  
 Lencsenagy szerencsekövek.  
 A felszántott földet térden dagasztani kézzel.  
 Szájba foglalni.

## 8

a korábban felosztott helyek összenőttek.  
 Körtefám cserepeket hullat.  
 Pillantásomban a hóbeli madárnyomok új közegekre vágynak.

9

kilencedikén hagytuk el az országot vasúti sínen.

10

kilencedikén léptünk be az országba vasúti sínen.  
Az élet itt más, nem kevésbé nehéz.

11

Patetikus testtartást öltök.

12

a tapéták porrá omlanak, a függöny széthasad függőlegesen.  
Minden telirakva senkinek sem kellő tárgygal.  
Noha amikor reggel a két óriásablakot kitárom,  
ott állnak a kertben:  
szép öreg fák, egész erdő.  
Nyírfák, fenyőfák, bükkfák, juharfák, koronájuk fölött az ég színei.

13

Éppen egy reggeli álommal bajlódtam nagyon.  
Ami itt nehéz, az más formákat ölt mint eddig.  
Noha ez a könnyedén rebbenő szárnycsapdosás reggel.  
Ez a surrogó izgalom.

14

noha, amikor az óriásablakot kitárom, a kertbe lenézek.  
Mégis a senkinek sem kellő tárgyak színlelése, színlelései.  
Vasalógép nyugágy gumimatrac koffertartó.

15

a legjobb semmihez sem nyúlni, itt minden csupa piszok.  
A legjobb itt semmihez sem érni.  
A legjobb nem beavatkozni.  
A legjobb semmit sem kitárni, semmit sem kinyilatkoztatni.

16

Nincs már visszhangtér.  
Minden egyrakáson.  
Emlékezéssel, oda- és behozással nem sokat érünk el, csak  
meghiúsítunk ezzel mindent.  
Minden merev, a perdöntő kérdések miatt.

17

futni a nyulak közt, vadászni a kutyák közt.  
Noha ez az egyensúly reggel.  
Noha a fák a kertben, egész erdő.  
Enyhén lefelé suhintott rét a tóig, a parton fűzfák.

18

a tó körül hosszú bolyongás, a vadmadarakat hallgatva vadonukban.  
Kúszónövényeik közül.  
Telente az új torpedók mély irányásvjai az égen.

19

a hirtelen búcsú.  
Megint a hirtelen búcsú, tiszta ismétlődés!

20

ziháló izgalom, a homlokból a sötét fürt hátrafésülve, nyirkos.

Háromsoros 1978 II. 21-én

virágból fából bokorból erdőségből  
fakadnak folyvást a holtak / hólnap  
árnyamat veti egy orgonafa

EÖRSI ISTVÁN, fordításai